

AMRO SUBHI SALIH

Amro er en 24-årig syrisk flygtning, som kom til Danmark for tre år siden. Han bor nu i Ebeltoft sammen med sin familie bestående af sin far og mor, samt to mindre søstre. For Amro er Aarhus det sted, hvor alt det sociale liv foregår, og hvor han lærte at tale dansk.

Portrættet er lavet på baggrund af et interview udført af Line Løgstrup Olesen og Laura Bæk Pedersen i forbindelse med kandidatfag på Religionsvidenskab, AU.

REJSEN TIL DANMARK

"Jeg hedder Amro, Amro Salih, og jeg kommer fra Syrien. Jeg er 24 år, og så har jeg i Damaskus læst Fransk Litteratur i 3 år, men jeg kunne ikke have en bachelor bare på grund af krigen. Jeg kunne ikke blive mere i Damaskus, jeg skulle bare flygte"

Sådan starter Amro Salih med at fortælle lidt om sig selv. Han er født i Damaskus, han er andet barn ud af en søskendeflok på fire, der udover ham selv tæller en ældre bror og to yngre søstre. Hele Amros familie er turkmenske:

"Jeg er født i turkmensk familie, det vil sige jeg er syrer, men jeg er ikke araber. Altså selvfølgelig et arabisk land, men oprindeligt jeg er turkmensk – ikke arabisk. Man kan sige at jeg har tyrkiske rødder."

Dette gjorde at Amro fra barnsben lærte arabisk i skolen, mens han talte turkmensk med sine forældre. I Amros barndom arbejdede hans far med salg af hårde hvidevarer, mens hans mor gik hjemme med de to mindre søskende. Det var en dejlig barndom, synes Amro. Men da krigen brød ud, måtte hele familien flygte ud af landet på grund af urolighederne. Ingen af dem havde været i et europæisk land før, så det gjorde et stort indtryk på Amro at komme til Europa. På rejsen blev familien delt op, så Amro kom alene til Danmark. Han vil aldrig glemme den 6. september 2014, det var dagen han ankom til København. Det efterfølgende år kom faderen til landet i juni, og moderen med de to små søstre i november. Hans storebror bor i Tyskland, og ønsker at blive der.

"Men altså hvis nogen spørger mig: 'Hvornår kom du til Danmark?', siger jeg først jeg kom den 1. marts 2015, fordi jeg var i asylcenter i 6 måneder [inden], og her lærte jeg ingenting, altså ingenting, jeg lærte bare at sige kun 'jeg elsker dig'"

MØDET MED AARHUS

Det var da Amro kom til Ebeltoft, at han også fik sit første møde med Aarhus. I Aarhus fik han sig nogle nye venner, nogle var danske venner og dem lærte han at kende gennem DFUNK, Dansk Flygtningehjælp Ungdom, og med dem fik han talt meget mere dansk. Det var en hjælp for Amro at kunne tale dansk i praksis, da han har lært enormt meget dansk på denne måde – meget mere end det skriftlige dansk han lærte i sin danskundervisning på sprogskole i Aarhus. Amro beskriver det selv sådan:

"Jeg har lært dansk her i Aarhus og så har jeg lært også mange venner at kende her i Aarhus, og ja alle mine aktiviteter de foregår her i Aarhus. Jeg har nogle venner i vores kommune, i Syddjurs, men altså mit praktiske liv, det foregår her i Aarhus"

Det var vigtigt for Amro at få lært dansk, fordi han gerne ville læse videre på universitetet i Danmark. Han har været studerende i hele sit liv og mener, at viden er en vigtig ting. Han føler også, at han lærer meget af de danskere han

møder og deres kultur. Han drømmer om at komme på universitetet i Aarhus og læse videre på sit studie i Fransk Litteratur. For at kunne det, tager han nogle enkeltfag på VUC, hvor han læser dansk, engelsk, fransk og spansk.

FREMTIDSDRØMME

Amro har midlertidig opholdstilladelse i Danmark indtil 2020, men han vil gerne blive i Danmark eller i et andet sikkert land, hvor han kan bruge sin uddannelse til at blive tolk eller fransklærer. Amro kan i dag tale dansk, turkmensk, arabisk og fransk. Desuden har han allerede prøvet at undervise i fransk fra 7. til 9. klasse og holdt oplæg på Hadsten Højskole, som han gik på i foråret 2016. Han synes det at undervise i Danmark er lidt svært, fordi den danske undervisningsform er meget anderledes end den, han kender til fra sin egen undervisning i Syrien. Han kan dog godt lide den danske undervisningsmetode, hvor der er et mere afslappet forhold mellem lærer og elev. Udover det har eleverne i Danmark også en større frihed til at undersøge og spørge kritisk ind til undervisningen. Hvad angår Amros drømme om at blive tolk, så bygger det på en anden erfaring han allerede har haft med at tolke. Før Amro kom til Danmark, havde han nemlig en kort periode i Tyrkiet. Her fik han gavn af sin uddannelse i Fransk Litteratur, da han arbejdede som guide for fransktalende turister.

DEN NYE DANSKER

Amro føler sig ikke selv som dansker – ikke endnu i hvert fald. Han mener, det er for tidligt for ham at kalde sig det.

"At være dansker, hvad kan man sige, ny dansker og ny civil, ja altså det er at lave mix mellem min egen kultur, eller hvad kan man sige, at være dansker og samtidig lave en balance mellem, muslimsk kultur, eller syrisk kultur og dansk kultur"

Det at mixe den danske kultur med den syriske vil nok komme på et tidspunkt, når han har været her i måske ti eller tyve år. Han ved ikke selv, hvornår det vil ske. Han mener også det kan være lidt lettere for polakker og rumænerne, fordi de trods alt er europæere, hvor han synes den syriske kultur er radikalt anderledes fra den europæiske kultur. Bare det at man i Europa har et ord for en kæreste, er noget nyt for Amro. Det kendte han ikke til, før han kom til

Tyrkiet, her havde han en kammerat, der fik en "veninde" på besøg, hvilket viste sig at være kammeratens kæreste. Denne form for forhold var nyt for Amro. I Syrien er normen, at når man havde fundet sig en, man er glad for, så bliver man gift og holder sammen på den måde. Så det var meget overraskende for ham at se, hvordan et forhold mellem to mennesker kan være meget anderledes i en anden kultur. Han har dog lært meget af denne oplevelse og meget andet, som han siger: "*Jeg har lært meget af danskerne.*"

DOKK1

Amros yndlingssted i Aarhus er helt klart Dokk1. Her kommer han næsten hver dag. Han bruger det ved alle tænkelige lejligheder, lige fra lektier, til interesselæsning. Eller hvis han skal mødes med sine venner, sidder de ofte her og hygger sig. Det han godt kan lide ved Dokk1, er hele atmosfæren på stedet, og muligheden for at bruge en computer frit, mens man sidder og nyder udsigten. Cafeen er han også meget glad for, her er plads til alle. Han ville ønske, at de havde sådanne muligheder i Syrien. Det er bestemt noget, han vil arbejde på at få, når han engang får mulighed for at komme tilbage til Syrien. Så vil han bruge alle de ting, han har lært i Danmark og tilføje det til det nye Syrien. Hvornår dette sker ved han ikke, men tilbage til Syrien vil han gerne.